

Μεταρρυθμίσει την 1425/2022 απόφαση του παρόντος
Δικαστηρίου -

Αριθμός Απόφασης: 1212...../2023

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑ 480/τΕΚ/8/2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

Αποτελούμενο από την Δικαστή [redacted] Ειρηνοδίκη και τη
Γραμματέα [redacted]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Ιουνίου 2023 για να
δικάσει αίτηση μεταρρύθμισης της με αριθμό 1425/2022 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Ηρακλείου:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) [redacted] και
της [redacted], με ΑΦΜ [redacted] 2) [redacted] του
[redacted] μφότερων κατοίκων
Ηρακλείου, οδός [redacted] οι οποίοι παραστάθηκαν ο μεν
πρώτος μετά, η δε δεύτερη δια της πληρεξουσίας τους δικηγόρου Μαρίας
Δαριβιανάκη (αρ. γραμ προεισπ. ΔΣΗ 012353/2023).

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την
επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, επί της
οδού Αμερικής αρ. 4, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν
παραστάθηκε.

**ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ:** ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν.
4354/2015 με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και διακριτικό
τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων
οδός Μεσογείων αρ. 109-111 (ΓΕΜΗ 151946501000 και ΑΦΜ.801215902
ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ), που εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας εν προκειμένω,
δυνάμει της από 11.06.2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών
απαιτήσεων, με την ιδιότητα της ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος,

διαχειρίστρια και πληρεξούσια των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα του Δουβλίνο Ιρλανδίας(με αρ. μητρώου 675770 και δ/ση George' s Dock,IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αρ. 4, δυνάμει της από 16.03.2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. και του άρθρου 61 του ν.4548/2018, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της [REDACTED]

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 31 Μαρτίου 2023 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου Γ.Α 480/τΕΚ/8/2023, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται ανωτέρω και ακολούθησε συζήτηση όπως σημειώνεται στα πρακτικά της παρούσας. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τη διάταξη του άρθρ. 8 παρ. 4 Ν. 3869/10, που αποτελεί ειδικότερη μορφή της ρύθμισης του αρθρ. 758 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικές αποφάσεις για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου μετά τη δημοσίευσή τους να ανακληθούν ή να μεταρρυθμιστούν από το Δικαστήριο που τις

εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη, εξαιτίας των οποίων μεταβλήθηκαν μεταγενέστερα οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση. Τούτο διότι στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (βλ. Βαθρακοκοίλης, ερμηνεία κατ' άρθρο 758 ΚΠολΔ, σημ. 1, σελ. 444). Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάκληση ή μεταρρύθμιση οριστικής αποφάσεως της εκούσιας δικαιοδοσίας είναι η ύπαρξη νέων πραγματικών περιστατικών, ήτοι περιστατικών που προέκυψαν μετά τη δημοσίευση της κρίσιμης αποφάσεως, της οποίας ζητείται η ανάκληση ή η μεταρρύθμιση ή η μετά τη δημοσίευση αυτή μεταβολή των συνθηκών βάσει των οποίων αυτή εκδόθηκε. Νέα πραγματικά περιστατικά προκύπτουν όταν μετά τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης εντοπιστούν κρίσιμα πραγματικά γεγονότα που συντελέσθηκαν όσο η δίκη ήταν εκκρεμής, αλλά, είτε ήταν άγνωστα, είτε, δεν είχαν προταθεί και κατά συνέπεια το δικαστήριο δεν τα συνεκτιμήσε κατά την κρίση του, τα οποία δικαιολογούν διαφορετική έκβαση της δίκης [ΠΠρΑθ 619/1972 ΝοΒ 20 (1972),344 με σημείωση Κ Παπαδημητρίου, ΠΠρΚΟρινθ 9/2009 Δεε 17(2011,64), χωρίς να ενδιαφέρει η τυχόν υπαιτιότητα του αιτούντος στην έγκαιρη προβολή αυτών (Λεοντής, Εκουσία Δικαιοδοσία, σελ. 75, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη, 2018, Βαθρακοκοίλης, ό.π., σημ. 12, σελ. 447, ΑΠ 1133/1994, ΕφΑθ 8687/2007, ΕφΘεσ 2801/2004, Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Δεν νοούνται όμως ως «νέα» τα ανακαλυφθέντα εκ των υστέρων αποδεικτικά μέσα για ήδη εξετασθέντα πραγματικά περιστατικά (ΕφΑθ 10155/1995, Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Τα νέα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι, κατ' εύλογη κρίση, σημαντικά με ουσιώδη και αποφασιστική επιρροή στην έκβαση της δίκης, να προσδίδουν διαφορετική πραγματική εικόνα από εκείνη που είχε δεχθεί το δικαστήριο και να ανατρέπουν ή να διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφασή του (Βαθρακοκοίλης, ό.π., σημ. 2α, σελ. 445, ΕιρΛειβ

47/2017, Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, ΕιρΒολ 121/2021, αδημ.). Η ισχύς της απόφασης που τροποποιεί τη ρύθμιση μπορεί να αναστρέχει, σύμφωνα με το εδ. β' της παρ. 4 του άρθρ. 8 Ν 3869/2010, στον χρόνο υποβολής της αίτησης τροποποίησης. Άρα, αφενός μεν δεν υπάρχει υποχρέωση, αλλά ευχέρεια του Δικαστηρίου, να διατάξει μια τέτοια αναδρομή, αφετέρου δε η αναδρομή αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί το ανωτέρω χρονικό σημείο και να φτάσει μέχρι το χρονικό σημείο έναρξης της λειτουργίας της ρύθμισης (Μακρής «Εκούσια Δικαιοδοσία», εκδ. Τσίμος, Β' έκδ., 2012, σελ. 573).

Από την υπ' αριθμόν 6800 Β/11-4-2023 έκθεσης επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου ██████████ προκύπτει ότι, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθής. Συνεπώς, η τελευταία έλαβε γνώση τόσο του δικογράφου όσο και της δικασίμου, πλην όμως, δεν εμφανίστηκε στη δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο, το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 754 παρ. 2 ΚΠολΔ βλ. και σελ. 20 αιτιολογικής έκθεσης ν.4335/2015).

Με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι με την υπ' αριθμόν 1425/2022 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού ρυθμίστηκαν οι οφειλές τους προς τους μετέχοντες πιστωτές τους με την ένταξή τους στις ρυθμίσεις του άρθρ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/10 για μηνιαίες καταβολές ποσού 241,66 ευρώ για τον πρώτο αιτούντα για 36 μήνες και ποσού 16,66 ευρώ για την δεύτερη αιτούσα για χρονικό διάστημα 36 μηνών καθώς και του άρθρου 9 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές προς διάσωση της κύριας κατοικίας τους, ποσού 200 ευρώ για τον πρώτο αιτούντα για 10 έτη και ποσού 45 ευρώ για την δεύτερη αιτούσα για διάστημα 5 ετών. Ζητούν δε, να μεταρρυθμιστεί η ανωτέρω απόφαση και να συνυπολογιστούν οι καταβολές που πραγματοποίησαν δυνάμει της από 6-3-2019 προσωρινής διαταγής στη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2, κατά το διάστημα που μεσολάβησε από τον χρόνο κατάθεσης των

προτάσεων τους επί των αιτήσεών τους μέχρι την δημοσίευση απόφασης επί αυτών, ήτοι κατά το διάστημα από τον Οκτώβριο του έτους 2021 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2022, επικαλούμενοι κατ' εκτίμηση του δικογράφου, ότι δεν ετέθη ενώπιον του ανωτέρω Δικαστηρίου το γεγονός των καταβολών αυτών, μετά την συνεκτίμηση και συνυπολογισμό των οποίων μειώνονται ουσιαστικά οι μηνιαίες δόσεις τους.

Η αίτηση αρμοδίως και παραδεκτως εισάγεται στο παρόν Δικαστήριο που εξέδωσε την υπό μεταρρύθμιση απόφαση και δικάζει κατά την ειδική διαδικασία της Εκούσιας Δικαιοδοσίας. Είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στην διάταξη της παρ. 4 του άρθρ. 8 Ν 3869/2010 και 758 ΚΠολΔ, καθόσον ως λόγος μεταρρύθμισης της ρύθμισης του άρθρ. 8 παρ. 2 προβάλλονται πραγματικά περιστατικά που συντελέστηκαν όσο η δίκη ήταν εκκρεμής και δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου. Πρέπει συνεπώς να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 225 παρ. 2 ΚΠολΔ, η μεταβίβαση του επιδικού δικαιώματος μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας, δεν επιφέρει βίαιη διακοπή ή μεταβολή της δίκης, ο δε ειδικός διάδοχος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση. Στον ΚΠολΔ δεν προβλέπεται αυτόματη υπεισέλευση του ειδικού διαδόχου στη δικονομική θέση του δικαιοπαρόχου του, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εκπροσώπηση στη δίκη του διαδίκου που μεταβίβασε το δικαίωμα κατά την εκκρεμοδικία από τον ειδικό του διάδοχο (ΠΠρΑθ 6439/2013 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Όποιος στη διάρκεια της δίκης έγινε ειδικός διάδοχος κάποιου από τους διαδίκους, είτε βάσει σύμβασης, είτε εκ του Νόμου, είτε με πολιτειακή βούληση, δεν αποκτά την ιδιότητα του διαδίκου και νομιμοποιείται να ασκήσει μόνο παρέμβαση. Μόνον εφόσον ασκηθεί εκ μέρους του ειδικού διαδόχου παρέμβαση και συμφωνήσουν οι αρχικοί διάδικοι, μπορεί ο ειδικός διάδοχος να υπεισέλθει στη θέση του μεταβιβάσαντος (άρθρο 85 ΚΠολΔ), ενώ αν ασκήσει μόνο (αυτοτελή πρόσθετη) παρέμβαση και δεν υπάρχει η προαναφερθείσα συμφωνία, ο παρεμβάς ειδικός διάδοχος ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 82 και 83 ΚΠολΔ (ΑΠ 712/2013, ΑΠ 1430/2012 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑθ 6439/2013 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Περαιτέρω, από

το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 76 παρ. 1, 83, 225 παρ. 2, 325 και 741 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι σε περίπτωση ειδικής διαδοχής μετά την εκκρεμοδικία, ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων ειδικός διάδοχος υπέχει θέση αναγκαίου ομοδίκου του υπέρ' ου η πρόσθετη παρέμβαση δικαιοπαρόχου του, ώστε αν ο τελευταίος έχει νόμιμα κλητευθεί και δεν παρίσταται στη συζήτηση, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από τον παριστάμενο ειδικό διάδοχο (ΜΠρΘεσ 7072/2016 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 7656/2015 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Για αυτό και η απόφαση που εκδίδεται είναι κατ' αντιμωλία απόφαση ως προς όλους τους ομοδίκους και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος (ΑΠ 1332/2011, ΕΠολΔ 2011/786, ΑΠ 1230/2008 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 343/2012, Δικογραφία 2012/698). Περαιτέρω, με το ν. 4354/2015, επιδιώχθηκε να επιλυθεί το ζήτημα των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μέσω της δημιουργίας δευτερογενούς αγοράς αυτών, δια της γενικευμένης μεταβίβασης εκ μέρους των πιστωτικών ιδρυμάτων, ομάδων απαιτήσεων από μη εξυπηρετούμενα δάνεια και πιστώσεις, σε φορείς που θα επιδιώξουν την είσπραξη ή την αναδιάρθρωση αυτών των απαιτήσεων. Το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 4354/2015 ορίζει ότι «1. α. Η διαχείριση των απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που χορηγούνται ή έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα εκτός των αναφερόμενων στην περίπτωση δ' της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4261/2014 ανατίθεται αποκλειστικά: αα) σε Ανώνυμες Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, ειδικού και αποκλειστικού σκοπού, υπό την επιφύλαξη της παρ. 20, που εδρεύουν στην Ελλάδα». Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι, κατά παρέκκλιση του κανόνα που ισχύει στο δικονομικό μας

σύστημα που επιβάλλει να συμπίπτουν σε ένα πρόσωπο το υποκείμενο της επίδικης έννομης σχέσης και ο νομιμοποιούμενος προς διεξαγωγή της δίκης, οι εν λόγω εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων έχουν την εξουσία να δικάζουν (ενεργητικά) ή να δικάζονται (παθητικά) στο δικό τους όνομα, για συγκεκριμένη διαφορά που προκύπτει από έννομη σχέση της οποίας δεν είναι φορείς. Πηγή, δε, της εξαιρετικής αυτής νομιμοποίησης είναι αποκλειστικά οι ως άνω συγκεκριμένες διατάξεις του ν. 4354/2015 και όχι η δικαιοπρακτική θεμελίωση, πράγμα το οποίο δεν προβλέπεται στο ελληνικό δικονομικό δίκαιο, καθώς οι διάδικοι στερούνται της εξουσίας διάθεσης των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης, ήτοι και της νομιμοποίησης ως ανήκουσας σε αυτές (ΑΠ 45/2007 ΕλλΔ/νη 2007/439). Ωστόσο, οι ανωτέρω διατάξεις του ν. 4354/2015 δεν καθιερώνουν νέες δικονομικές οδούς συμμετοχής στις δίκες, πλέον των ήδη οριζόμενων στον ΚΠολΔ. Επομένως, οι εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων, για να λάβουν μέρος σε δίκες με σκοπό την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και τη διαχείριση των τραπεζικών απαιτήσεων, τις οποίες απέκτησαν, πρέπει να ασκήσουν παρέμβαση κατά τις οικείες διατάξεις ΚΠολΔ, η οποία έχει το χαρακτήρα της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης (ΑΠ 883/2021, ΕφΘεσσαλ 49/2022 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜπρΘεσσαλ 13633/2019 αδημ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, η παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» εκθέτει ότι οι ένδικες απαιτήσεις της καθ' ης πιστώτριας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», έχουν εκχωρηθεί στην αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα του Δουβλίνου Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/ση George' s Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1) και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 16.03.2021 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως στο Δημόσιο Βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τόμος: 12 αριθ. : 52, αριθ. Πρωτ.: 62/17-03-2021) Δυνάμει της από 11.06.2021 Σύμβασης Ανάθεσης Διαχείρισης, η ως άνω εταιρεία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» που κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα

Πειραιώς Α.Ε.», ανέθεσε στην ίδια τη διαχείριση των ένδικων απαιτήσεων, υπό την ιδιότητά της ως εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. και του άρθρου 61 του ν.4548/2018. Επικαλούμενη έννομο συμφέρον ως εντολοδόχος, ειδική πληρεξούσια, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της ως άνω εκδοχέως και ενεργώντας ως μη δικαιούχος διάδικος κατ' άρθρο 2 παρ. 4ν. 4354/2015 ασκεί κύρια παρέμβαση στην υπό κρίση αίτηση, ζητώντας κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στις προτάσεις την απόρριψη αυτής.

Με το περιεχόμενο αυτό, η ανωτέρω παρέμβαση δεν μπορεί να εκτιμηθεί ως κύρια παρέμβαση, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η παρεμβαίνουσα δεν αντιδικεί με την εκχωρήτρια καθής, ούτε επικαλείται έννομο συμφέρον να δημιουργήσει με την υπό κρίση παρέμβασή της δεδικασμένο ως προς το προβαλλόμενο δικαίωμα της έναντι αυτής. Αντίθετα, εκτιμάται ορθότερα από το παρόν Δικαστήριο – στην κυριαρχική κρίση του οποίου ανήκει ο ορθός χαρακτηρισμός του εισαγωγικού της παρέμβασης(ΑΠ807/2005ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 715/1988 ΕΛΛΔ1999), ως πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθής, η οποία ασκείται από τη νομιμοποιούμενη κατ' εξαίρεση εταιρία διαχείρισης (άρθρο 2 παρ.4 του Ν.4354/2015), αφού η παρεμβαίνουσα και η ως άνω καθ' ης έχουν κοινό έννομο συμφέρον να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση ρύθμισης οφειλών (ad hoc Μον ΠρΕυρ16/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δεδομένου ότι η ισχύς της απόφασης επί της κύριας δίκης θα επεκταθεί και στις έννομες σχέσεις των αληθινών δικαιούχων, υπέρ και κατά των οποίων θα ισχύσει το δεδικασμένο κατά τα αρ. 225 και 325 ΚΠολΔ και αρ. 2 παρ.4 Ν. 4354/2015, η παρέμβαση φέρει το χαρακτήρα της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης(ΑΠ 883/2021, ΕφΘεσσαλ 49/2022 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜπρΘεσσαλ 13633/2019 αδημ.). Περαιτέρω, αρμοδίως και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας κατά την οποία εκδικάζεται η κύρια αίτηση (άρθρα 31, 80, 82, 741, ΚΠολ.Δ.) ασκήθηκε δε παραδεκτά κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' άρθρο 752 παρ. 2 ΚΠολΔ και είναι ορισμένη και νόμιμη δεδομένου του προφανούς εννόμου συμφέροντος της παρεμβαίνουσας εταιρείας διαχείρισης, με συνέπεια μεταξύ της καθής η αίτηση και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας να δημιουργηθεί

σχέση επιγενόμενης αναγκαστικής ομοδικίας. Πρέπει επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενης με την κρινόμενη αίτηση ρύθμισης οφειλών, αφενός λόγω συνάφειας, αφετέρου λόγω της φύσης της παρεμβάσεως ως παρεμπιπτουσας αγωγής (ΑΓ470/2008 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ.195/2011 ΝΟΜΟΣ , Εφ. Αθ 421/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από τα όσα αναπτύχθηκαν προφορικά κατά τη συζήτηση από τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, το σύνολο των εγγράφων, που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς κατ' άρθρ. 261 ΚΠολΔ και τα διδάγματα κοινής πείρας αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Επί των από 3-12-2018 και με αριθμό. καταθ. ΓΑ 1978/ΕΚΟ/346/2018 και 1980/ΕΚΟ/347/2018 αιτήσεων για ρύθμιση των οφειλών των αιτούντων, οι οποίες συζητήθηκαν στις 20-10-2022, εξεδόθη η με αριθμ. 1425/2022 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου, η οποία συνεκδίκασε αυτές. Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση έγιναν δεκτές οι ανωτέρω αιτήσεις και ρυθμίστηκαν τα χρέη των αιτούντων με την από μέρους τους υποχρέωση καταβολής στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3968/2010 ποσού 241,66 ευρώ μηνιαίως επί τριετία (36 μήνες) για τον πρώτο αιτούντα και ποσού 16,66 ευρώ μηνιαίως επί τριετία (36 μήνες) για την δεύτερη αιτούσα, αρχής γενομένης την πρώτη ημέρα κάθε μήνα, ένα μήνα μετά την δημοσίευση της απόφασης. Τα ανωτέρω ποσά προέκυψαν κατόπιν συνυπολογισμού του συνολικού ποσού που έκαστος των αιτούντων είχε καταβάλει σε συμμόρφωσή του στο περιεχόμενο της από 6-3-2019 προσωρινής διαταγής που είχε εκδοθεί επί της αιτήσεως του. Επιπλέον, εξαιρέθηκε από την εκποίηση το ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία των αιτούντων με την υποχρέωση καταβολής στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3968/2010 ποσού 200 ευρώ επί 120 μήνες για τον πρώτο αιτούντα και ποσού 45 ευρώ επί 60 μήνες για την δεύτερη αιτούσα, αρχής γενομένης την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα τρία έτη και δύο μήνες μετά τη δημοσίευση της απόφασης. Ωστόσο, στα πλαίσια επιτάχυνσης της εκδίκασης εκκρεμών υποθέσεων υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων που ορίστηκε με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020 που τροποποίησε το ν. 3869/2010 και σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του, με την προβλεπόμενη σε αυτόν διαδικασία επιδιώχθηκε προκειμένου να εκκαθαρισθούν τα πινάκια, να καθιερωθεί η υποβολή της αίτησης

επαναπροσδιορισμού μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας προς διευκόλυνση των ενδιαφερομένων και εξοικονόμηση δαπανών και να εφαρμοστεί το δικονομικό πρότυπο της νέας τακτικής διαδικασίας του ν. 4335/2015 με την κάμψη της υποχρεωτικής προφορικότητας. Έτσι όμως καμφθηκε η δυνατότητα εφαρμογής των άρθρων 745 και 751 ΚΠολΔ και η ως εκ τούτου ισχύουσα στις μέχρι σήμερα εκδικασθείσες υποθέσεις και σε όσες εκδικάστηκαν έως την 15η-6-2021 δυνατότητα συμπλήρωσης και διόρθωσης με τις προτάσεις, στο δε Ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθ. 115 παρ. 3 ΚΠολΔ) εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, επομένως και οποιουδήποτε αιτήματος αυτής. Συνεπεία τούτων, δεν κατέστη εφικτό από τους αιτούντες, να θέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου, το γεγονός ότι είχαν προβεί σε καταβολές δυνάμει της από 6-3-2019 προσωρινής διαταγής που όριζε ως χρόνο λήξης της υποχρέωσης αυτής, την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αιτήσεως που έκαστος εξ αυτών είχε ασκήσει, με αποτέλεσμα να μη συνυπολογιστούν από το Δικαστήριο οι καταβολές που έκαναν το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από το χρόνο κατάθεσης των προτάσεων τους με τα σχετικά έγγραφα τους, μέχρι την έκδοση της υπό μεταρρύθμιση υπ' αριθμ. 1425/2022 απόφασης, προκειμένου να μειωθεί αναλογικά η μηνιαία υποχρέωσή τους, η οποία τους επιβλήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 με την ανωτέρω απόφαση. Οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' ν. 3869/10, όπως ισχύει μετά το ν. 4549/18, συνυπολογίζονται στις καταβολές του άρθρ. 8 παρ. 2 με τον επιμερισμό τους στις μηνιαίες δόσεις της οριστικής ρύθμισης κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις αυτές (βλ. Κρητικός, Συμπλήρωμα στην 4^η έκδοση του έτους 2016, Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων, σελ. 93). Από τα προσκομιζόμενα δε έγγραφα, αποδεικνύεται ότι οι αιτούντες πράγματι τήρησαν την ανωτέρω προσωρινή διαταγή μέχρι την έκδοση απόφασης, γεγονός που όμως δεν ετέθη υπόψιν του Δικαστηρίου για τους ανωτέρω εκτιθέμενους λόγους και επομένως κρίνεται ότι συντρέχει λόγος όπως συνυπολογιστούν αυτές με την μεταρρυθμιζόμενη απόφαση. Ειδικότερα, όπως δέχθηκε η ανωτέρω απόφαση τα χρέη των αιτούντων ύψους 45.040,51 ευρώ ρυθμίστηκαν ως κατωτέρω: α) για τον αιτούντα στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 το Δικαστήριο όρισε καταβολές

ύψους 450 ευρώ για 36 μήνες διανεμόμενο συμμετρως ανάλογα με το ύψος έκαστης απαίτησης της καθής. Ήτοι ο αιτών όφειλε να καταβάλει στην καθής εντός του ανωτέρω διαστήματος το συνολικό ποσό των 16.200 ευρώ (450 ευρώ X 36 μήνες). Σε συμμόρφωση του περιεχομένου της από 6 Μαρτίου 2019 προσωρινής διαταγής, ο αιτών είχε προβεί στην καταβολή ποσού 250 ευρώ για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο του έτους 2019 έως το Σεπτέμβριο του έτους 2010, ήτοι συνολικού ύψους 7.500 ευρώ (250 ευρώ X 30 μήνες). Συνυπολογιζομένου αυτού του ποσού από το Δικαστήριο το οφειλόμενο από τον αιτούντα ποσό μειώθηκε στο ποσό των 8.700 ευρώ και επιμεριζόμενο αυτό σε 36 μηνιαίες δόσεις, ορίστηκε ως οφειλόμενο προς καταβολή μηνιαίως το ποσό των 241,66 ευρώ (16.200ευρώ - 7.500 ευρώ = 8.700 ευρώ / 36 μήνες). Όμως από τα προσκομιζόμενα στην παρούσα δίκη καταθετήρια, αποδεικνύεται ότι ο πρώτος των αιτούντων συνέχισε να καταβάλει στην καθής κατά το χρονικό διάστημα από τον Οκτώβριο του έτους 2021 έως και τον Φεβρουάριο 2022 το ποσό των 250 ευρώ που είχε ορίσει η ως άνω προσωρινή διαταγή, ήτοι είχε καταβάλει το συνολικό ποσό των 3.750 ευρώ (17 μήνες X 250 ευρώ). Συνεπώς, η υποχρέωσή του αιτούντος διαμορφώνεται μετά τον συνυπολογισμό του ανωτέρω ποσού από το παρόν Δικαστήριο στο ποσό των 4.950 ευρώ (8.700 ευρώ - 3.750 ευρώ), ήτοι σε καταβολή δόσης ύψους 137,50 ευρώ μηνιαίως (4.950 ευρώ / 36 μήνες), α) για την αιτούσα στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 το Δικαστήριο όρισε καταβολές ύψους 60 ευρώ για 36 μήνες διανεμόμενο συμμετρως ανάλογα με το ύψος έκαστης απαίτησης της καθής. Ήτοι η αιτούσα όφειλε να καταβάλει στην καθής εντός του ανωτέρω διαστήματος το συνολικό ποσό των 2.160 ευρώ (60 ευρώ X 36 μήνες). Σε συμμόρφωση του περιεχομένου της από 6 Μαρτίου 2019 προσωρινής διαταγής, η αιτούσα είχε προβεί στην καταβολή ποσού 50 ευρώ για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο του έτους 2019 έως το Σεπτέμβριο του έτους 2010, ήτοι συνολικού ύψους 1.500 ευρώ (50 ευρώ X 30 μήνες). Συνυπολογιζομένου αυτού του ποσού από το παρόν Δικαστήριο, το οφειλόμενο από την αιτούσα ποσό μειώθηκε στο ποσό των 660 ευρώ (το οποίο λανθασμένα στην ως άνω απόφαση υπολογίστηκε στο ποσό των 600 ευρώ) και επιμεριζόμενο αυτό σε 36 μηνιαίες δόσεις, ορίστηκε ως οφειλόμενο προς καταβολή μηνιαίως το ποσό των 18,33 ευρώ, ενώ το ορθό θα ήταν 18,34 ευρώ (2.160 ευρώ - 1.500 ευρώ = 660 ευρώ / 36 μήνες).

Όμως από τα προσκομιζόμενα στην παρούσα δίκη καταθετήρια, αποδεικνύεται ότι η αιτούσα συνέχισε να καταβάλλει στην καθής κατά το χρονικό διάστημα από τον Οκτώβριο του έτους 2021 έως και τον Φεβρουάριο 2022 το ποσό των 50 ευρώ που είχε ορίσει η ως άνω προσωρινή διαταγή, ήτοι είχε καταβάλει το συνολικό ποσό των 850 ευρώ (17 μήνες X 50 ευρώ). Συνεπώς, η υποχρέωσή της αιτούσας μετά τον συνυπολογισμό του ανωτέρω ποσού, στο ποσό των 660 ευρώ καθίσταται μηδενική. Γίνεται ωστόσο μνεία ότι το επιπλέον ποσό που καταβλήθηκε δυνάμει της προσωρινής διαταγής, δεν αναζητείται ή επιστρέφεται κατά τη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ. (Κρητικός, Ρύθμιση οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων, 4η έκδοση, σελ. 348).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω παραδοχών, η υπ' αριθμ. 1425/2022 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, πρέπει να μεταρρυθμιστεί, και η ρύθμιση του άρθρ. 8 παρ. 2 να διαμορφωθεί για τον αιτούντα στο ποσό των 137,50 ευρώ μηνιαίως επί 36 μήνες και σε μηδενικό ποσό μηνιαίως επί 36 μήνες για τη δεύτερη αιτούσα, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσης, εφόσον δεν υποβλήθηκε σχετικό αίτημα περί αναδρομικότητας της εκδοθησόμενης απόφασης. Τέλος, πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 758 παρ. 3 ΚΠολΔ να διαταχθεί με επιμέλεια της γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου χωρίς υπαίτια καθυστέρηση η σημείωση της παρούσας απόφασης στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 ΚΠολΔ και στο περιθώριο της απόφασης που μεταρρυθμίστηκε. Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται, κατ' εφαρμογή του άρθρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση με την πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της καθής η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό κρίση αίτηση.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ' αριθμ. 1425/2022 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου ως προς τη ρύθμιση των οφειλών των αιτούντων κατά άρθρο 8 παρ. 2 του . 3869/2010 ως ακολούθως:

Ρυθμίζει κατά τρόπο οριστικό τα χρέη του αιτούντος με την καταβολή δόσης ύψους εκατόν τριάντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (137,50) επί 36 μήνες, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας.

Ρυθμίζει κατά τα τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας με την καταβολή μηδενικών δόσεων επί 36 μήνες, οι οποίες αρχίζουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης.

Κατά τα λοιπά εμμένει στις διατάξεις της υπ' αριθμ. 1425/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σημείωση της παρούσας μεταρρυθμιστικής απόφασης στο βιβλίο που τηρείται κατ' άρθρο 776 ΚπολΔ και στο περιθώριο της υπ' αριθμόν 1425/2022 μεταρρυθμιζόμενης απόφασης (διαδικασίας Εκουσίας Δικαιοδοσίας) του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου, με επιμέλεια της γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου.

Κρίθηκε/ αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Ηράκλειο στις
...25...10... 2023 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους με την παρουσία της γραμματέως.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

